

การเปรียบเทียบสมรรถนะของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

ระหว่างสถาบันการพลศึกษาประเทศไทยและ

มหาวิทยาลัยฉุยจิงประเทศจีน

**A Comparison of the Physical Education Students' Competence
between Institute of Physical Education, Thailand and
Qujing Normal, University of China**

หวูหมิงหลิน (WU MINGLIN)

คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสมรรถนะของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษา ระหว่างสถาบันการพลศึกษาประเทศไทย และมหาวิทยาลัยฉุยจิงประเทศจีน โดยมีการตรวจสอบด้วยวิธีวิจัยที่หลากหลาย เช่น วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง การสำรวจด้วยแบบสอบถาม สถิติเชิงคณิตศาสตร์ การวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบ และสถานการณ์ปัจจุบันที่ถูกนำมาทำการวิจัย รวมทั้งสนับสนุนส่งเสริมและให้คำแนะนำด้านสมรรถนะแก่นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยฉุยจิง ประเทศจีน เพื่อประเมินสมรรถนะของนักศึกษสาขาวิชาพลศึกษาของสถาบันการพลศึกษาประเทศไทย เพื่อประเมินสมรรถนะของนักศึกษสาขาวิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยฉุยจิงประเทศจีน เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะของนักศึกษการพลศึกษาของสถาบันการพลศึกษาประเทศไทย กับนักศึกษามหาวิทยาลัยฉุยจิง ประเทศจีน โดยการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบ ค้นหาความคล้ายคลึงกันและความแตกต่างกัน และวิเคราะห์เหตุผล เพื่อให้สถาบันการพลศึกษาประเทศไทย และมหาวิทยาลัยฉุยจิงประเทศจีนมีการแก้ไขปรับปรุงกันและกัน นอกจากนี้ยังจัดหาข้ออ้างอิงสำหรับการอบรมบุคลากรด้านการพลศึกษาของมหาวิทยาลัยฉุยจิงในอนาคต ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า โดยทั่วไปแล้ว นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา ประเทศไทยมีสมรรถนะดีกว่านักศึกษามหาวิทยาลัยฉุยจิง ประเทศจีน โดยสมรรถนะของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษาประเทศไทย และนักศึกษามหาวิทยาลัยฉุยจิงประเทศจีนต่างก็มีลักษณะและความแตกต่างโดยทั่วไป โดยลักษณะที่มีทั่วไปมีดังนี้ การจัดและการจัดลำดับหลักสูตร การนำบทเรียนที่สอนด้วยวิธีการสอนแบบตะวันตกมาใช้ และความต้องการทางสังคม สำหรับเหตุผลในด้านความแตกต่างกัน ได้แก่ ระบบการเมือง วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม หลักสูตร และเวลาในการฝึกปฏิบัติการสอน

คำสำคัญ: สมรรถนะของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์

Abstract

The purposes of this research were to study and compare the Physical Education students' competence between Institute of Physical Education of Thailand and Qujing Normal University of China, to support and give recommendations through the competence of the Qujing Normal University of China's students, to evaluate the Physical Education students' competence of the Institute of Physical Education of Thailand, to evaluate the Physical Education students' competence of the Qujing Normal University of China, and to compare the Physical Education Students' Competence between the Institute of Physical Education of Thailand and Qujing Normal University of China, by comparative analysis to find out the similarity and difference, and reasons analysis. The research was investigated by various methods such as literature reviews, surveyed by questionnaire, mathematic statistics, comparative analysis, and current situations. Therefore, the Institute of Physical Education of Thailand and the Qujing Normal University of China had mutual adjustment. Moreover, the research provided references for personnel training in terms of Physical Education to the Qujing Normal University of China in the future. The research was investigated by various methods such as literature reviews, survey by questionnaire, mathematics statistics, comparative analysis, and current situations. The research result revealed that generally, the Physical Education students of Institute of Physical Education of Thailand had better competence than the students of Qujing Normal University of China. There was the difference between the Faculty of Education's students, Physical Education of Thailand and the Qujing Normal University of China's students in terms of characteristics in common. The general characteristics consisted of curriculum organization and arrangement, western lessons application and social needs. For the reasons in terms of difference, it consists of political system, training purposes, curricular, and practice time for education.

Keywords: PHYSICAL EDUCATION STUDENTS' COMPETENCE

บทนำ

ปัจจุบัน การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว เป็นช่วงเวลาที่มีการแข่งขันสูง มีคุณลักษณะเป็น โลกาภิวัตน์ และเป็นยุคข้อมูลข่าวสาร ในยุคแห่ง ความทันสมัยนี้ เป้าหมายสูงสุดในการพัฒนาสังคม ก็คือ การพัฒนามนุษย์ ซึ่งหมายถึงการส่งเสริมพัฒนา

สมรรถนะของมนุษย์

สมรรถนะมาจากคำว่า "Competere" ใน ภาษาละติน ซึ่งมีความหมายว่า เหมาะสม มาจาก แนวคิดของชาวอเมริกัน คือ แมคเคลแลนด์ (McClelland) ในปี 1973 ซึ่งเป็นผู้นำเสนอ คำนี้เป็นครั้งแรก (McClelland, D.C. 1973)

ได้นำเสนอแนวคิดด้านสมรรถนะ (competence) มีความหมายในเชิงทฤษฎี และถูกนำไปประยุกต์ใช้ในอเมริกา บริเตน และแคนาดาอย่างทันทีทันใด และรวมถึงประเทศตะวันตกอื่นๆ และได้กลายเป็นแนวคิดในเชิงบริหารจัดการที่จัดว่าเป็นนวัตกรรมที่ใหม่ล่าสุดในทศวรรษ 1980 นับจากทศวรรษ 1990 จนกระทั่งปัจจุบัน คำนี้ได้ถูกนำมาประยุกต์ใช้เป็นแนวคิดและวิธีการในประเทศต่างๆ ทางแถบตะวันตกเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ ประเทศอื่นๆ ก็เริ่มศึกษาและนำเรื่องสมรรถนะมาประยุกต์ใช้เพื่อการสำรวจ กิจกรรมที่ให้อำนาจได้ คำว่าสมรรถนะมาใช้เป็นแบบอย่าง ซึ่งการดำเนินธุรกิจหลักมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและจัดวางโครงสร้างเป็นข้อมูลแบบอย่างด้านสมรรถนะที่หลากหลายและนำมาใช้ในพจนานุกรมด้านสมรรถนะโดยทั่วไป สำหรับงานวิจัยเกี่ยวกับปัญหาด้าน “สมรรถนะ” นี้ได้กลายเป็นหนึ่งในบรรดาการฝึกฝนทางด้านจิตวิทยาร่วมสมัย การบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ การศึกษา และในส่วนที่เป็นฮอตสปอตอื่นๆ จากการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว และการเร่งให้เกิดกระบวนการด้านความเป็นสากลของการศึกษา ซึ่งเป็นคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญ และเป็นคุณสมบัติทางสังคมของครู และความต้องการที่สูงขึ้น ปัญหาความสามารถของครูจึงได้รับความสนใจมากขึ้น ทั้งนี้ สมรรถนะของครูผู้สอน (Shu Ying, 2006) หมายถึง ครูซึ่งมีลักษณะเป็นปัจเจกบุคคลที่เป็นผู้มีความสามารถ และมีความรู้มีความเชี่ยวชาญด้านการสอนได้นำเอาความรู้ ทักษะที่เชี่ยวชาญ และคุณค่าของความเชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ให้เกิดเป็นผลสำเร็จ โดยสมรรถนะเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับคุณลักษณะของปัจเจกบุคคลของครู ซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อการฝึกอบรมซึ่งรับผิดชอบ

ในเงื่อนไขจำเป็นเพื่อความความสำเร็จในการสอน และเพื่อสถาบันการศึกษาของครู

อย่างไรก็ตาม เราจะอภิปรายในเรื่องของสมรรถนะของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา และครูผู้สอนการพลศึกษาด้วย เนื่องจากนักศึกษาจะต้องเป็นครูในอนาคต

ในปี 1997 คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ได้จัดทำโครงการ “โครงการหลักสูตรด้านการพลศึกษาในระดับปริญญาตรีและระดับวิทยาลัยแห่งชาติ (National Colleges and Universities Undergraduate Physical Education Major Curriculum Program” (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 1997) ได้มีการดำเนินการด้านเป้าหมายในการฝึกอบรมแบบใหม่ เพื่อปรับปรุงแก้ไขความต้องการ โดยต้องลงลึกในเรื่องของการศึกษา และปฏิรูปการสอน เพิ่มจุดแข็งในการปลูกฝังสมรรถนะของนักศึกษาของรัฐบาลยูเนี่ยนในระดับอุดมศึกษา ซึ่งมีการนำเสนอแนวทางเชิงกลยุทธ์ที่เรียกว่า “ก้าวออกไป (going out)” และสนับสนุนส่งเสริมให้มีการเปิดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา อันเป็นความร่วมมือกันอย่างกระตือรือร้นระหว่างมหาวิทยาลัยต่างๆ ในยูเนี่ยนกับอาเซียน เพื่อส่งเสริมระดับสากลวิวัฒน์ (internationalization) ของสถาบันอุดมศึกษาในยูเนี่ยน (2006)

ผู้วิจัยจำเป็นต้องทำแบบสอบถามเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ของข้อมูลที่สะท้อน และชี้ให้เห็นคุณลักษณะของสังคมสมัยใหม่ด้านความสามารถที่สำคัญๆ ทางการศึกษา สมรรถนะในการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบ มีการจัดหาข้ออ้างอิงที่เป็นประโยชน์สำหรับบุคลากรทางการอบรมด้านการพลศึกษาของมหาวิทยาลัยอยู่จึงในอนาคต

วัตถุประสงค์

1. เพื่อประเมินสมรรถนะของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษา สถาบันการพลศึกษา ประเทศไทย และของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัย ฉุยจิ่ง ประเทศจีน

2. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษา สถาบันการพลศึกษา ประเทศไทยกับนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัย ฉุยจิ่ง ประเทศจีนโดยการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบ ค้นหาความคล้ายคลึงกัน และความแตกต่างกัน รวมทั้งวิเคราะห์เหตุผลดังกล่าว เพื่อว่าสถาบันการพลศึกษาประเทศไทย และมหาวิทยาลัยฉุยจิ่งจะได้มีการปรับปรุงแก้ไขซึ่งกันและกัน นอกจากนี้ยังเป็นการจัดหาข้อมูลอ้างอิงที่มีคุณค่าเพื่อการอบรม บุคลากรด้านการพลศึกษาของมหาวิทยาลัยฉุยจิ่ง ประเทศจีนในอนาคตอีกด้วย

วิธีดำเนินการวิจัย

สถาบันการพลศึกษา ประเทศไทย มีนักศึกษาด้านการพลศึกษาจำนวน 2,671 คน และมหาวิทยาลัยฉุยจิ่งประเทศจีนมีนักศึกษากการพลศึกษาจำนวน 176 คน สถาบันการพลศึกษา ประเทศไทยได้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจำนวน 335 คน และมหาวิทยาลัยฉุยจิ่ง ประเทศจีนได้กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาจำนวน 123 คน (Krejcie & Morgan, 1970) สำหรับการพัฒนาและสร้างแบบสอบถาม ได้มีการศึกษาจากวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องและเชื่อมโยงการศึกษาด้านคุณลักษณะของสมรรถนะของครูผู้สอนการพลศึกษา โดย

แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเกี่ยวกับสมรรถนะนี้เป็นแบบสอบถามที่ประกอบด้วยประเด็นปัญหา 2 ประเภท ได้แก่ ปัญหาเชิงโครงสร้าง และปัญหาที่ไม่ใช่เชิงโครงสร้าง ความเหมาะสมและความถูกต้องของเนื้อหา (จากการทดลอง) โดยการทำ Try out จากนักศึกษาจำนวน 30 คนเพื่อประเมินความน่าเชื่อถือของแบบสอบถามโดยอาศัยวิธี Cronbach's Alpha ได้ผลลัพธ์เท่ากับ $r = .96$ แบบสอบถามที่ทำการสอบถามทั้งสิ้น 458 ฉบับ และเก็บแบบสอบถามได้จำนวน 418 ฉบับเท่านั้นที่มีความสมบูรณ์เพื่อนำมาใช้เป็นฐานในการคำนวณ จำนวนแบบสอบถามที่เหลือ (แบบสอบถามจำนวน 418 ฉบับ) นี้ถูกนำมาใช้เพื่อตีความผลลัพธ์ แบบสอบถามของสถาบันการพลศึกษาประเทศไทยถูกแจกจ่ายเป็นจำนวน 335 ฉบับ โดยไม่นับรวมคำตอบที่ผิด และได้แบบสอบถามที่ใช้การได้จำนวน 313 ฉบับ มีอัตราการวัดประสิทธิภาพเท่ากับ 93.43% ส่วนแบบสอบถามของมหาวิทยาลัยฉุยจิ่งถูกแจกจ่ายจำนวน 13 ฉบับ โดยไม่นับรวมคำตอบที่ผิด คำตอบที่เร็วไหล และได้แบบสอบถามปกติที่ใช้การได้จำนวน 105 ฉบับ ซึ่งอัตราการวัดประสิทธิภาพมีค่าเท่ากับ 85.36%

หลังจากที่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วคำนวณด้วยโปรแกรม SPSS 20.0 เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลทางสถิติโดยการวิเคราะห์เชิงสถิติของตัวแปรจาก 5 มิติในสเกลย่อยของแบบสอบถามเป็นสถิติเชิงพรรณนา สถิติของแบบสอบถามในแต่ละมิติมีการคำนวณค่าเฉลี่ยของตัวอย่างในแต่ละมิติ กลุ่มตัวอย่างถูกนำมาวิเคราะห์ในรูปแบบของประเทศที่มีความแตกต่างกันของนักศึกษากการพลศึกษา ในแบบทดสอบโดยรวมและสเกลย่อยตามลำดับ ซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัย

ประกอบด้วยการวิเคราะห์ การนำเสนอ และการตีความข้อค้นพบซึ่งเป็นผลมาจากการศึกษา การวิเคราะห์และการตีความข้อมูลนี้อาศัยผลจากแบบสอบถาม โดยทำการวิจัยด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาจากคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษาสถาบันการพลศึกษาประเทศไทย จำนวน 313 คน คิดเป็นร้อยละ 74.9% และเป็นนักศึกษาจากสถาบันการพลศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยอุยจิง ประเทศจีนจำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 25.1% โดยเข้าร่วมการวิจัยจำนวน 63 โครงการในด้านวิชาการ การสอน มนุษย์สัมพันธ์ คุณธรรม และจริยธรรม และความสามารถด้านกีฬา ผลของค่าเฉลี่ยด้านสถิติโดยสรุปของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาทางด้านวิชาการ

การสอน มนุษย์สัมพันธ์ คุณธรรมและจริยธรรม และความสามารถด้านกีฬามีค่าเท่ากับ 4.01-5 ด้วยคุณลักษณะ 5 ประการด้วยกัน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามีความเข้าใจและมีความรู้ในคุณลักษณะต่างๆ ทั้ง 5 คุณลักษณะ

การวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระจากกันด้วยการทดสอบแบบ t-test ในด้านความคิดเห็นของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษาสถาบันการพลศึกษา ประเทศไทย และมหาวิทยาลัยอุยจิง ประเทศจีนด้านการสอน มนุษย์สัมพันธ์ คุณธรรมและจริยธรรม และความสามารถด้านกีฬามีวุฒิการศึกษาทางการพลศึกษา เหมาะสมกับวิชาที่สอน $F=60.981$, $P=.000<0.05$ ความแปรปรวนไม่เท่ากัน โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

มีความรู้ความเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและคำอธิบายรายวิชาทางการพลศึกษา $F=7.715$, $P=.006<0.05$ ความแปรปรวนไม่เท่ากัน โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ สามารถจัดทำแผนการเรียนรู้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับผู้เรียน $F=2.308$, $P=.129>0.05$ ความแปรปรวนเท่ากัน ดังนั้น $t=-.562$, $P=.575>0.05$ โดยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ มีความรู้ชัดเจนแม่นยำในเนื้อหาวิชาที่สอนทั้งวิชาทางการพลศึกษาและวิชาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง $F=.090$, $P=.765>0.05$ ความแปรปรวนเท่ากัน ดังนั้น $t=1.120$, $P=.264>0.05$ โดยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ หมั่นศึกษาพัฒนาตนเองทางด้านวิชาการทั่วไปและวิชาการพลศึกษาสม่ำเสมอ $F=.163$, $P=.686>0.05$ ความแปรปรวนเท่ากัน ดังนั้น $t=1.762$, $P=.079>0.05$ โดยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสามารถทำการวิจัยในชั้นเรียนทางการพลศึกษาได้ $F=1.027$, $P=.311>0.05$ ความแปรปรวนเท่ากัน ดังนั้น $t=3.093$, $P=.002<0.05$ โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ มีความรู้ความเข้าใจในหลักการและวิธีการวัดและประเมินผลทางการศึกษา $F=6.377$, $P=.012<0.05$ ความแปรปรวนไม่เท่ากัน โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ มีทักษะในการใช้แหล่งเรียนรู้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัยทันเหตุการณ์ $F=2.761$, $P=.097>0.05$ ความแปรปรวนเท่ากัน ดังนั้น $t=.785$, $P=.433>0.05$ โดยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ สามารถให้ข้อมูลสารสนเทศเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างทันสมัย $F=1.265$, $P=.261>0.05$ ความแปรปรวนเท่ากัน ดังนั้น $t=-.203$, $P=.839>0.05$ โดยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ สามารถแนะนำวิธีการเรียนและการฝึกทักษะกีฬาได้อย่างถูกต้อง $F=.948$,

$P=.331>0.05$ ความแปรปรวนเท่ากัน ดังนั้น $t=1.099$, $P=.273>0.05$ โดยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ มีความรับผิดชอบเข้าสอนตรงเวลา และสอนเต็มเวลา $F=17.149$, $P=.000<0.05$ ความแปรปรวนไม่เท่ากัน โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ มีความตั้งใจในการสอนและเตรียมการเพื่อให้เกิดประโยชน์ในการเรียนรู้ $F=.245$, $P=.621>0.05$ ความแปรปรวนเท่ากัน ดังนั้น $t=-.256$, $P=.792>0.05$ โดยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ สามารถประเมินความรู้ของนักเรียนเพื่อการออกแบบการสอนได้เหมาะสม $F=6.248$, $P=.013<0.05$ ความแปรปรวนไม่เท่ากัน โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ มีการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความอยากเรียนหรือทดสอบตัวเอง $F=1.850$, $P=.175>0.05$ ความแปรปรวนเท่ากัน ดังนั้น $t=-1.381$, $P=.169>0.05$ โดยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ สร้างบรรยากาศในการเรียนให้นักเรียนกระตือรือร้น ได้แสดงออกและมีส่วนร่วม $F=6.740$, $P=.010<0.05$ ความแปรปรวนไม่เท่ากัน ดังนั้น $t=-1.537$, $P=.126>0.05$ โดยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ นำความรู้นวัตกรรมใหม่ๆ มาปรับปรุงการเรียนการสอนกิจกรรมการพลศึกษา $F=.321$, $P=.571>0.05$ ความแปรปรวนเท่ากัน ดังนั้น $t=1.933$, $P=.055>0.05$ โดยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ จัดเตรียมสื่อ อุปกรณ์และสถานที่เหมาะสมกับเนื้อหาที่สอน $F=15.134$, $P=.000<0.05$ ความแปรปรวนไม่เท่ากัน โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ มีทักษะในการใช้สื่อทางเทคโนโลยีสมัยใหม่ และ ICT ประกอบการเรียนการสอน $F=1.805$, $P=.180>0.05$ ความแปรปรวนเท่ากัน ดังนั้น $t=1.248$, $P=.214>0.05$ โดยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ มีทักษะการจัดการ

เรียนรู้แบบร่วมมือระหว่างนักเรียนกับครูและนักเรียนกับนักเรียน $F=.257$, $P=.612>0.05$ ความแปรปรวนเท่ากัน ดังนั้น $t=.870$, $P=.386>0.05$ โดยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ อธิบายประกอบการสาธิตทักษะต่างๆ ให้นักเรียนได้ชัดเจน เข้าใจง่ายเป็นลำดับขั้นตอนและปฏิบัติตามได้ $F=.610$, $P=.435>0.05$ ความแปรปรวนเท่ากัน ดังนั้น $t=1.730$, $P=.085>0.05$ โดยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ สอนสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัยต่างๆ $F=.026$, $P=.871>0.05$ ความแปรปรวนเท่ากัน ดังนั้น $t=514$, $P=.608>0.05$ โดยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ สามารถจัดกิจกรรมที่เชื่อมโยงผู้เรียนกับแหล่งเรียนรู้ต่างๆ $F=.993$, $P=.320>0.05$ ความแปรปรวนเท่ากัน ดังนั้น $t=1.193$, $P=.234>0.05$ โดยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง $F=1.686$, $P=.195>0.05$ ความแปรปรวนเท่ากัน ดังนั้น $t=.833$, $P=.406>0.05$ โดยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ แต่งกายเรียบร้อยเหมาะสมกับกาลเทศะ $F=20.661$, $P=.000<0.05$ ความแปรปรวนไม่เท่ากัน โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ สุภาพเรียบร้อย วางตัวได้เหมาะสมเป็นที่ศรัทธาต่อผู้พบเห็น $F=.723$, $P=.396>0.05$ ความแปรปรวนเท่ากัน ดังนั้น $t=504$, $P=.615>0.05$ โดยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ มีสุขภาพแข็งแรง สมบูรณ์ $F=126$, $P=.723>0.05$ ความแปรปรวนเท่ากัน ดังนั้น $t=1.297$, $P=.196>0.05$ โดยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ พุดจาไพเราะ และชัดเจน $F=.043$, $P=.836>0.05$ ความแปรปรวนเท่ากัน ดังนั้น $t=.054$, $P=.957>0.05$ โดยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ มีอารมณ์ ร่าเริง ยิ้มแย้ม

แจ่มใส $F=.897$, $P=.344>0.05$ ความแปรปรวนเท่ากัน ดังนั้น $t=.1078$, $P=.282>0.05$ โดยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ มีความคล่องแคล่วว่องไว กระฉับกระเฉงส่งฝ่าผ่าย $F=.531$, $P=.467>0.05$ ความแปรปรวนเท่ากัน $t=.368$, $P=.713>0.05$ โดยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ มีทักษะความเป็นผู้นำที่ดี $F=4.045$, $P=.045<0.05$ ความแปรปรวนไม่เท่ากัน โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ กล้าแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและเคารพการตัดสินใจของผู้อื่น $F=1.580$, $P=.209>0.05$ ความแปรปรวนเท่ากัน ดังนั้น $t=.372$, $P=.710>0.05$ โดยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเสมอ $F=4.621$, $P=.032<0.05$ ความแปรปรวนไม่เท่ากัน โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ มีความอดทน ขยัน หมั่นเพียร กระตือรือร้น ไม่ย่อท้อต่อการทำงาน $F=.033$, $P=.856>0.05$ ความแปรปรวนเท่ากัน ดังนั้น $t=-.238$, $P=.813>0.05$ โดยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียนและสังคม $F=5.410$, $P=.021<0.05$ ความแปรปรวนไม่เท่ากัน โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ มีสัมพันธภาพที่ดีกับนักเรียนและบุคคลทั่วไป $F=.949$, $P=.330>0.05$ ความแปรปรวนเท่ากัน ดังนั้น $t=-.516$, $P=.606>0.05$ โดยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ปรับตัวกับเพื่อนร่วมงานและนักเรียนได้ดี $F=1.996$, $P=.158>0.05$ ความแปรปรวนเท่ากัน ดังนั้น $t=-2.259$, $P=.025<0.05$ โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข $F=.2893$, $P=.090>0.05$ ความแปรปรวนเท่ากัน ดังนั้น $t=1.256$, $P=.211>0.05$ โดยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ให้ความ

ร่วมมือและช่วยเหลือเพื่อนร่วมงานและผู้อื่นด้วยความเต็มใจเสมอ $F=6.437$, $P=.012<0.05$ ความแปรปรวนไม่เท่ากัน โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ มีความเมตตากรุณาต่อนักเรียนและผู้อื่น $F=3.959$, $P=.047<0.05$ ความแปรปรวนไม่เท่ากัน โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ อบรมสั่งสอนฝึกฝนสร้างเสริมความรู้ทักษะและนิสัยที่ถูกต้องดีงามให้นักเรียนอย่างบริสุทธิ์ใจ $F=.723$, $P=.013>0.05$ ความแปรปรวนไม่เท่ากัน โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ประพฤติตนเหมาะสมเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียนทั้งกาย วาจาใจ $F=.044$, $P=.834>0.05$ ความแปรปรวนเท่ากัน ดังนั้น $t=-.301$, $P=.764>0.05$ โดยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ไม่ทำตัวเป็นปรปักษ์ต่อการพัฒนาทั้งทางสติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคมของนักเรียน $F=.021$, $P=.884>0.05$ ความแปรปรวนเท่ากัน ดังนั้น $t=.146$, $P=.884>0.05$ โดยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ไม่แสวงหาผลประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างจากนักเรียน $F=.079$, $P=.779>0.05$ ความแปรปรวนเท่ากัน ดังนั้น $t=-1.118$, $P=.265>0.05$ โดยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ช่วยเหลือเกื้อกูลครูและชุมชนในทางสร้างสรรค์ $F=2.672$, $P=.103>0.05$ ความแปรปรวนเท่ากัน $t=1.545$, $P=.124>0.05$ โดยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ปฏิบัติตนเป็นผู้นำในการอนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญาและวัฒนธรรมไทย $F=11.042$, $P=.001<0.05$ ความแปรปรวนไม่เท่ากัน โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ มีน้ำใจนักกีฬาและปลุกฝังนักเรียนให้เป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา $F=.050$, $P=.823>0.05$ ความแปรปรวนเท่ากัน ดังนั้น $t=763$, $P=.447>0.05$ โดยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ มีความ

ข้อสัถย สุจริต ยุติธรรม ตรงต่อเวลา $F=1.405$, $P=.237>0.05$ ดังนั้น ความแปรปรวนไม่เท่ากัน, $t=-514$, $P=.608>0.05$ โดยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ เสียสละอุทิศเวลาในการทำงานไม่หวังผลตอบแทน $F=.008$, $P=.931>0.05$ ความแปรปรวนเท่ากัน ดังนั้น $t=.101$, $P=.920>0.05$ โดยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ละเว้นจากอบายมุขและสิ่งเสพติดให้โทษทั้งปวง $F=.001$, $P=.973<0.05$ ความแปรปรวนเท่ากัน ดังนั้น $t=.561$, $P=.576>0.05$ โดยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ มีความศรัทธาในวิชาชีพครูอย่างแท้จริง ให้เกียรติ รักษาชื่อเสียง และมีความสามัคคีในหมู่คณะ $F=.299$, $P=.585>0.05$ ความแปรปรวนเท่ากัน ดังนั้น $t=109$, $P=.914>0.05$ โดยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ สอนและเป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน มีน้ำใจช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ไม่เห็นแก่ตัว $F=1.328$, $P=.250>0.05$ ความแปรปรวนเท่ากัน ดังนั้น $t=.573$, $P=.567>0.05$ โดยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ เป็นครูที่มีจิตใจรักเด็กและทำตนให้เด็กรักครู $F=16.667$, $P=.000<0.05$ ความแปรปรวนไม่เท่ากัน โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ยึดหลักความเป็นอยู่อย่างพอเพียง $F=20.695$, $P=.000<0.05$ ความแปรปรวนไม่เท่ากัน โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ มีวุฒิการศึกษาทางการพลศึกษา เหมาะสมกับวิชาที่สอน $F=.050$, $P=.823<0.05$ ความแปรปรวนเท่ากัน ดังนั้น $t=1.379$, $P=.169>0.05$ โดยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ มีความรู้ความเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและคำอธิบายรายวิชาทางการพลศึกษา $F=.003$, $P=.953<0.05$ ความแปรปรวนเท่ากัน ดังนั้น $t=-1.179$, $P=.240>0.05$ โดยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ สามารถจัดทำแผนการ

เรียนรู้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับผู้เรียน $F=1.412$, $P=.235>0.05$ ความแปรปรวนเท่ากัน ดังนั้น $t=2.238$, $P=.027<0.05$ โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ มีความรู้ชัดเจนแม่นยำในเนื้อหาวิชาที่สอนทั้งวิชาทางการพลศึกษาและวิชาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง $F=.439$, $P=.508>0.05$ ความแปรปรวนเท่ากัน ดังนั้น $t=-451$, $P=.652>0.05$ โดยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ หมั่นศึกษาพัฒนาตนเองทางด้านวิชาการทั่วไปและวิชาการพลศึกษาสม่ำเสมอ $F=.019$, $P=.892>0.05$ ความแปรปรวนเท่ากัน ดังนั้น $t=786$, $P=.433>0.05$ โดยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ สามารถทำการวิจัยในชั้นเรียนทางการพลศึกษาได้ $F=.147$, $P=.701>0.05$ ความแปรปรวนเท่ากัน ดังนั้น $t=-.095$, $P=.924>0.05$ โดยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ มีความรู้ความเข้าใจในหลักการและวิธีการวัดและประเมินผลทางการศึกษา $F=1.560$, $P=.212>0.05$ ความแปรปรวนเท่ากัน ดังนั้น $t=2.929$, $P=.004<0.05$ โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ มีทักษะในการใช้แหล่งเรียนรู้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัยทันเหตุการณ์ $F=.200$, $P=.655>0.05$ ความแปรปรวนเท่ากัน ดังนั้น $t=1.603$, $P=.111>0.05$ โดยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ สามารถให้ข้อมูลสารสนเทศเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างทันสมัย $F=.764$, $P=.383>0.05$ ความแปรปรวนเท่ากัน ดังนั้น $t=1.617$, $P=.108>0.05$ โดยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ สามารถแนะนำวิธีการเรียนและการฝึกทักษะกีฬาได้อย่างถูกต้อง $F=1.327$, $P=.250>0.05$ ความแปรปรวนเท่ากัน ดังนั้น $t=1.617$, $P=.108>0.05$ โดยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า โดยทั่วไปแล้ว สมรรถนะของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา ประเทศไทยนั้นดีกว่าสมรรถนะของนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยอุยจิ่ง ประเทศจีน

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่าง

1. ความแตกต่างด้านการเมือง

ประเทศจีนเป็นประเทศสังคมนิยม ส่วนประเทศไทยเป็นประเทศทุนนิยม ไม่ว่าธรรมชาติของประเทศจะเป็นเช่นไร ระบบคุณค่าของรายวิชาย่อมมีผลกระทบต่อการตระหนักรู้ทางการเมือง รายวิชาดังกล่าวนับเป็นข้อได้เปรียบต่อเครื่องมือกลุ่ม เป็นข้อได้เปรียบของกลุ่มโดยผ่านทางการปฏิบัติตนในทางการเมืองซึ่งมีผลต่อการแสดงออกของกลุ่มของหลักสูตรที่ถูกควบคุมเพื่อให้เนื้อหา รายวิชาสามารถอธิบายความต้องการในทางการเมืองของกลุ่มได้โดยสมบูรณ์ในประเทศที่มีความแตกต่างกัน นอกจากนี้ยังมีกลุ่มตัวอย่างที่มีอุดมการณ์และการเมืองที่แตกต่างกัน

2. วัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาที่แตกต่างกัน

- คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา ประเทศไทย

เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีทัศนคติด้านความรู้และทักษะทางด้านการพลศึกษาที่แตกต่างกัน เพื่อผลิตผู้นำและครูผู้สอนที่จะสามารถพัฒนาชุมชนและตนเองได้

เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ และความสามารถ ในการแก้ไขปัญหาได้อย่างเป็นระบบ และเป็นผู้ที่เปิดวิสัยทัศน์ทางสังคมให้กว้างขวางขึ้น และส่งเสริม สนับสนุนการมีปฏิสัมพันธ์แบบร่วมมือกัน

เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีจริยธรรม คุณธรรม ระเบียบวินัย และจิตวิญญาณของการมีน้ำใจนักกีฬา

ในอาชีพของพวกเขา รวมทั้งความสามารถในการนำไปประยุกต์ในที่ทำงาน และช่วยเหลือชุมชน สังคม

เพื่อผลิตบัณฑิตที่สามารถประยุกต์ความรู้ ทักษะ และทักษะต่างๆ เพื่อการพัฒนาชุมชนที่เป็น ประโยชน์ และการพัฒนาเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องของ ประเทศไทย

- การพลศึกษาของมหาวิทยาลัยอุยจิ่ง ประเทศจีน

เพื่อการพัฒนาความเป็นมนุษย์ให้ครบ ทุกด้าน ทั้งทางด้านคุณธรรม วิทยปัญญา กายภาพ และศิลปะด้วยคตินิยมที่ทันสมัย ด้านการพลศึกษา ที่มีศักยภาพ ด้านการสอน การอบรม และการ แข่งขันของสถาบัน สามารถรับผิดชอบงานวิจัยด้าน วิทยาศาสตร์การกีฬา การบริหารจัดการด้านการ กีฬาของสถาบัน และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานของ สถาบันซึ่งต้องอาศัยความสามารถในการประยุกต์ อย่างมีประสิทธิภาพ

3. หลักสูตรที่แตกต่างกัน

หลักสูตรการพลศึกษาของสถาบัน การพลศึกษาในประเทศไทยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ด้วยกัน ได้แก่ หมวดศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะ ด้าน และวิชาเอกพลศึกษา หลักสูตรพลศึกษาของ มหาวิทยาลัยอุยจิ่ง ประเทศจีนแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ด้วยกัน ได้แก่ การศึกษาทั่วไป การศึกษาด้าน ระเบียบวินัย การศึกษาด้านอาชีพและการสอนให้ฝึก ปฏิบัติอย่างครอบคลุม

4. เวลาในการฝึกปฏิบัติงานด้านการศึกษาที่ แตกต่างกัน

การศึกษฝึกปฏิบัติงานด้านการพลศึกษา ของสถาบันการพลศึกษาประเทศไทยใช้เวลาในการ ปฏิบัติด้านการศึกษา 1 ปี ในขณะที่การศึกษฝึก

ปฏิบัติงานด้านการพลศึกษาของมหาวิทยาลัยญุจิ่ง
ประเทศจีนใช้เวลาศึกษา 3 เดือน

บทสรุป

สมรรถนะของนักศึกษาการพลศึกษาใน
สถาบันการพลศึกษาประเทศไทย และมหาวิทยาลัย
ญุจิ่งมีความแตกต่างกันโดยทั่วไป ได้แก่ การจัด
หลักสูตร และการจัดลำดับหลักสูตร การนำบทเรียน
ที่สอนด้วยวิธีการสอนแบบตะวันตกมาใช้ และความ
ต้องการทางสังคม โดยเหตุผลของความแตกต่างกัน
ได้แก่ ระบบการเมืองที่แตกต่างกัน วัตถุประสงค์
ด้านการฝึกอบรมที่แตกต่างกัน และเวลาในการฝึก
ปฏิบัติเพื่อการศึกษา

ข้อเสนอแนะ

1. ควรสร้างจุดแข็งทางด้านวิชาการ การสอน
มนุษยสัมพันธ์ คุณธรรม และจริยธรรม และความ
สามารถด้านกีฬาให้แก่คุณลักษณะ 5 ประการของ
การศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านคุณธรรมและ
จริยธรรม รวมทั้งความสามารถด้านกีฬา

2. ควรขยายขอบเขตในการเลือกหลักสูตร
เป็นตัวกำหนดจุดแข็งของสมรรถนะนักศึกษา โดยที่
คำโบราณเคยกล่าวไว้ว่า ความสนใจคือครูที่ดีที่สุด
ดังนั้น ถ้าเพียงแค่นักศึกษามีความสนใจ ผลลัพธ์
ที่ได้ก็จะมีประสิทธิภาพมากขึ้น รายวิชาที่นักศึกษา
สามารถเลือกได้ช่วยขยายขอบเขตวิสัยทัศน์ของ
นักศึกษาได้ดีขึ้น และสามารถนำเสนอในสาขาที่
แตกต่างกันได้ด้วย

3. ควรขยายเวลาในการฝึกปฏิบัติด้านการ
ศึกษา การฝึกสอนนับว่าเป็นวิธีที่สำคัญที่จะปรับปรุง
พัฒนาคุณภาพทักษะและการพลศึกษาของนักศึกษา
วิธีฝึกปฏิบัติด้านการศึกษาศาสามารถปลูกฝังทฤษฎี
ด้วยการฝึกปฏิบัติและอบรมแก่นักศึกษา เพื่อ
การวิเคราะห์ปัญหา มีทักษะในการแก้ปัญหา และ
มีประสบการณ์ ดังนั้น ระยะเวลาในการปรับปรุง
แก้ไขในงานของครูภายในระยะเวลาสั้น ช่วยให้เกิด
การวางรากฐานที่ดีเพื่อการทำงานในอนาคต

บรรณานุกรม

- Krejcie, R.V. & Morgan, D.W. (1970). Determining sample size for research activities. Educational and Psychological Measurement. 30: 607-610.
- McClelland, D.C. (1973). Testing for Competence Rather than for Intelligence. American Psychologist. 28: 1-14.
- Retrieved from Encourage the Expansion of Cooperation between the both sides Secondary and Higher Education Institutions, the Establishment of China – ASEAN Members Honorary Scholarship, Strengthen Academic Exchanges and other Cooperation in Education, (2006). Retrieved from http://www.china.com.cn/policy/txt/2006-10/31/content_7295388_2.htm
- Shu Ying. (2006) Research Summary of the Teacher Competence. Journal of HanShan Normal University, 27 (2), 95-98.
- State Education Commission, (1997). National Colleges and Universities Undergraduate Physical Education Major Curriculum Program. Higher Education Press, 7 (1)

**Academic
Journal Institute
of Physical Education**

